

رشد و یادگیری حرکتی - ورزشی - بهار ۱۳۸۹

شماره ۴ - ص: ۱۲۱ - ۱۱۵

تاریخ دریافت: ۰۳ / ۱۱ / ۸۸

تاریخ تصویب: ۲۰ / ۰۹ / ۸۹

تأثیر حالات فرالنگیزشی و شرایط تکلیف بر خودکارامدی و عملکرد حرکتی پرتاب کنندگان مبتدی دارت

۱. احمد قطبی ورزنه^۱ ۲. مهدی ضرغامی^۲ ۳. اسماعیل صائمی^۳ ۴. حسین مولانیا^۴ او ۳. مریمی دانشگاه شهید چمران اهواز، ۲. استادیار دانشگاه شهید چمران اهواز، ۴. کارشناس ارشد رفتار حرکتی

چکیده

پژوهش حاضر به منظور بررسی حالات‌های فرالنگیزشی و شرایط تکلیف بر ادراک کارامدی و عملکرد حرکتی پرتاب کنندگان مبتدی دارت در تکالیف آسان و مشکل اجرا شد. در این راستا پرسشنامه تسلط فعالیت محور (کوک و گرکوبیچ، ۱۹۹۳) بین ۱۴۰ دانشجوی پسر توزیع شد و در نهایت براساس نمره‌های به دست آمده در پرسشنامه، ۳۲ نفر به صورت تصادفی در دو گروه ۱۶ نفری هدف محور و فعالیت محور قرار گرفتند. هر تکلیف شامل ۳ بلوک ۸ کوششی و هر کوشش شامل ۴ پرتاب بود. شرکت‌کنندگان در پیش‌آزمون و بعد از کوشش‌های ۸، ۱۶، ۲۴ مقیاس خودکارامدی (فلتر و چیس، ۱۹۹۸) را تکمیل کردند. داده‌ها به کمک روش‌های آماری تحلیل واریانس با اندازه‌گیری مکرر، کوواریانس و آزمون تعقیبی LSD تحلیل شد. نتایج نشان داد که بین دو گروه در ادراک کارامدی (تکلیف مشکل) تفاوت معنی داری وجود دارد، اما در عملکرد حرکتی تفاوت معنی داری مشاهده نشد. این نتایج تنها بخشی از اصول موجود در نظریه بازگشتی را تایید کرد.

واژه‌های کلیدی

حالات‌های فرالنگیزشی، نظریه بازگشتی، نظریه خودکارامدی، شرایط تکلیف.

مقدمه

روان‌شناسی ورزش و تمرین، شاخه‌ای از علم تمرین و ورزش و شامل مطالعه علمی رفتار بشر در ورزش و تمرین، و کاربرد عملی این اطلاعات در حوزه‌های ورزش و تمرین است. مشابه دیگر رشته‌ها در علم ورزش و تمرین، از روان‌شناسی ورزش و تمرین می‌توان برای مهارت‌های حرکتی متنوع، فعالیت‌های جسمانی و طرح‌های تمرینی بهره گرفت (۱). بسیاری از پژوهشگران روان‌شناسی ورزش و تمرین، برای مطرح کردن موضوعات منحصر به فرد ورزش و تمرین بر نظریه‌ها و روش‌های ویژه تأکید دارند. یکی از این نظریه‌ها، نظریه بازگشتی اپتر^۱ (۳) است، که به عنوان ساختار نظری در توصیف و پیش‌بینی اجراهای ورزشی سودمند بوده است (۱۷). نظریه بازگشتی، دیدگاهی به وجود آمده در روان‌شناسی ورزشی است و به ساختار ذهنی افراد با در نظر گرفتن انگیزش توجه دارد. این نظریه بر حالت‌های فرانگیزشی^۲ و فرایندهای بازگشتی که میان این حالت‌ها اتفاق می‌افتد، متمرکز است. حالت برجسته شخص به عنوان فرانگیزشی توصیف شده و موجب می‌شود شخص لحظه‌ای چیزی را بخواهد یا به آن چیز تمايل داشته باشد (۴). کر^۳ (۱۶) اظهار می‌کند که "حالت‌های فرانگیزشی، حالت‌های ذهنی‌اند که ساختار انگیزشی را برای شروع فعالیت‌های بعدی تشکیل می‌دهند". اپتر (۴) بیان می‌کند یکی از روش‌هایی که افراد می‌توانند از همدیگر در سطح فرانگیزشی متفاوت باشند، استعداد یا تمايل بیشتر آنها در حالتی نسبت به حالت دیگر است. چنین تمايلی در این نظریه اشاره به تسلط^۴ دارد. در این نظریه دو نوع تسلط (هدف محور^۵ – فعالیت محور^۶) وجود دارد. حالت هدف محور از لغت یونانی "تلوز"^۷ و به معنی هدف است. افراد هدف محور، افرادی به نسبت جدی، با برنامه و کاملاً هدفمند و متمرکز روی فعالیت هستند. در این حالت فرد ترجیح می‌دهد انگیختگی کمی داشته باشد (۴، ۲۷، ۲۹)، زیرا انگیختگی کم فرد را قادر می‌سازد احساس خوشایندی کند، درحالی که اگر فرد انگیختگی زیادی را تجربه کند، در این حالت

1 - Reversal theory Apter

2 - Metamotivational

3 - Kerr

4 - Dominance

5 - Telic

6 - Paratelic

7 - Telos

احساس اضطراب می‌کند (۱۵). حالت مخالف، حالت فعالیت محور از لغت یونانی "پارا"^۱ به معنی در کنار هم یا اطراف است. در این حالت افراد بیشتر به مفاهیم علاقه‌مندند تا به اهداف. افراد در حالت فعالیت محور به عنوان بازیگوش و خودانگیخته توصیف می‌شوند، آنها نسبت به انگیختگی، احساس شادی می‌کنند و از موقعیت‌های غیرقابل پیش‌بینی لذت می‌برند. افراد در این حالت ترجیح می‌دهند انگیختگی زیادی را تجربه کنند، که به عنوان هیجان زدگی در نظر گرفته می‌شود (۳۱، ۲۷).

براساس نظریه بازگشتی اپتر (۵)، افراد تسلط هدف محور جدی و اضطراب گریزند، در حالی که افراد تسلط فعالیت محور بازیگوش و هیجان خواه هستند، پیش‌بینی می‌شود که افراد با تسلط فرانگیزشی مختلف در روش‌های متفاوتی به تغییرات در شرایط تکلیف پاسخ می‌دهند. نتایج چندین مطالعه (۲۹، ۳۲، ۳۴، ۲۰، ۲۲، ۹، ۱۲) نشان داد که حالت‌های فرانگیزشی هدف محور و فعالیت محور تحت تأثیر فعالیت‌های حرکتی مشخصی قرار می‌گیرند. لافرنیر و همکاران^۲ (۲۰) دریافتند که افراد تسلط هدف فعالیت‌محور شرایط تنفس زا و مخاطره آمیز را ترجیح می‌دهند و در این شرایط نسبت به افراد تسلط هدف محور نتایج بهتری را کسب می‌کنند. تاچر و همکاران (۳۲) نشان دادند که افراد تسلط فعالیت محور نسبت به افراد تسلط هدف محور در فعالیت‌های تنفس زا و چالش برانگیز فشار ادراک شده و ضربان قلب پایین‌تری را تجربه می‌کنند. مارتین و همکاران (۲۶) دریافتند که افراد تسلط فعالیت محور نتایج بهتری در تکلیف ویدئویی با شرایط استرس متوسط نسبت به شرایط بدون استرس کسب می‌کنند، درحالی که افراد تسلط هدف محور در شرایط بدون استرس نسبت به شرایط استرس متوسط نتایج بهتری کسب می‌کنند. کرومرو^۳ (۱۲) دریافت افرادی که هیجان خواهی بیشتری (حالت فعالیت محوری) دارند، در تکلیف‌های چالش برانگیز و تحت فشار عملکرد بهتری داشتند و خطای کمتری را به ثبت رساندند.

دیگر نظریه‌ای که در توصیف رفتار ورزشی و تمرین سودمند است، اما خیلی کم با نظریه بازگشتی تلفیق شده، نظریه خودکارامدی بندورا^۴ است (۶). خودکارامدی قوت اطمینان شخص به دادن پاسخی موفقیت آمیز است که برای گرفتن نتیجه‌ای معین لازم است (۲). ارتباط اصلی تحقیقات نظریه خودکارامدی در پیشینه‌های

1 - Para

2 - Lafreniere et al

3 - Cromer

4 - self- efficacy Bandura

ورزشی و تمرینی برای تاثیر بر قابلیت‌های ادراک شده به نتایج و هیجان‌های عملکرد متمرکز می‌شود. نمونه‌ای از نتایج تجربی مطرح شده آن است که اطمینان کارامدی به طور مثبتی بر عملکرد حرکتی افراد (۷، ۱۳، ۲۳)، هیجان‌ها (۳۱) و هیجان‌ها (۲۱، ۲۵) تاثیر می‌گذارند. ادراک‌های افراد در مورد توانایی هایشان بر مشارکت در تکالیف‌شان (مشکل در برابر ساده) مؤثر است (۶). افراد با خودکارامدی بیشتر نسبت به افراد با خودکارامدی کمتر بیشتر تکلیف مشکل را انتخاب می‌کنند (۶، ۱۳). اگر چه این یافته‌ها رابطه مثبت خطی میان کارامدی، هیجان و عملکرد را نشان می‌دهد، اما تلاش اندکی برای تعیین اینکه چنین ارتباطی در بین افرادی که در فرانگیزه‌های هدف محوری و فعالیت محوری تفاوت دارند، صورت گرفته است. تنها شاپیرو^۱ (۲۹) و بین درویش^۲ (۹) تفاوت میان حالت‌های فرانگیزشی مختلف و ادراک کارامدی را بررسی کرده‌اند. بین درویش (۹) در مطالعه خود به این نتیجه رسید که بین نوع تسلط فرانگیزشی افراد و ادراک کارامدی در تکالیف آسان و مشکل تفاوت معناداری وجود دارد، اما براساس نتایج مطالعه شاپیرو (۲۹) بین شرکت‌کنندگان هدف محور و فعالیت محور در ادراک کارامدی در تکالیف آسان و مشکل تفاوت معناداری وجود ندارد.

با توجه به مطالبی که ذکر شد، این سؤال مطرح می‌شود که افراد با تسلط فرانگیزشی متفاوت چگونه به تغییرات در شرایط تکلیف پاسخ می‌دهند؟ و آیا بین ادراک کارامدی افراد با توجه به تسلط فرانگیزشی افراد و شرایط تکلیف تفاوتی وجود دارد؟

روش تحقیق

روش تحقیق از نوع نیمه تجربی است. جامعه آماری این تحقیق کلیه دانشجویان پسری بودند که در نیمسال دوم ۸۷-۸۸ واحد تربیت بدنی عمومی ۱ را در دانشگاه شهید چمران اهواز انتخاب کرده بودند ($N=140$). برای نمونه‌گیری پرسشنامه تسلط فعالیت محور^۳ (۱۱) بین کلیه جامعه آماری توزیع شد. این پرسشنامه شامل ۳۰ سؤال و دامنه امتیاز آن بین ۰-۳۰ است. افراد با دامنه امتیاز ۷-۰ در گروه تسلط‌هدف محور، با دامنه امتیاز ۱۵-

1 - Shapiro

2 - Bindarwish

3 - Paratelic Dominance Scale

۸ در گروه بدون سلطه^۱، و با دامنه امتیاز ۳۰-۱۶ در گروه سلطه محور فعالیت محور قرار می‌گیرند. در جامعه مورد نظر، ۲۷ نفر با دامنه امتیاز ۰-۷ یافت شد که ۱۶ نفر به صورت تصادفی در گروه سلطه هدف محور قرار گرفتند. ۴۹ نفر نیز در دامنه امتیاز ۳۰-۱۶ و از این بین، ۱۶ نفر به صورت تصادفی در گروه سلطه فعالیت محور قرار گرفتند. شایان ذکر است که از بین جامعه مورد نظر دامنه امتیاز ۶۴ نفر بین ۱۵-۸ بود که در گروه بدون سلطه طبقه‌بندی شدند. چون هدف از تحقیق حاضر بررسی تأثیر حالات فرالنگیزشی (هدف محور و فعالیت محور) و شرایط تکلیف بر عملکرد حرکتی و ادراک کارامدی پرتاپ کنندگان مبتدی دارت بود، از گروه بدون سلطه صرف نظر شد.

ابزار اندازه گیری

ابزار مورد استفاده در این تحقیق عبارت بودند از :

فرم رضایت^۲ : برای کسب اجازه از شرکت کنندگان برای همکاری در مطالعه

فرم اطلاعات شخصی^۳ : این فرم جزئیاتی در مورد سن، تجربیات قبلی در مورد پرتاپ دارت و مصدومیتی که ممکن است عملکرد فرد را در پرتاپ دارت تحت شعاع قرار دهد، فراهم می‌کند.

مقایس خودکارامدی^۴ : این مقایس توسط فلتز و چیس^۵ (۱۴) تدوین شده و آیتم ساده ای درباره سطح کارامدی شرکت کنندگان با استفاده از مقایس کارامدی است که از دامنه صفر (بدون اطمینان) تا صد (اطمینان کامل) در واحدهای ده‌تایی است (۳). ضریب پایایی این مقایس برای انجام تحقیق حاضر به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد.

1 - Non Dominance

2 - Consent Form

3 - Demographic Information

4 - Self-efficacy Scale

5 - Feltz & Chase

مقیاس تسلط فعالیت محور، این مقایس توسط کوک و گرکوویچ^۱ (۱۱) تدوین شده و ابزار ۳۰ آیتمی و برای اندازه گیری تمایل فرد در حالت های هدف محور و فعالیت محور است. کوک و گرکوویچ (۱۱) پایا بی این مقایس را ۰/۸۶ گزارش کردند. برای انجام تحقیق حاضر ضریب پایا بی به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۳ به دست آمد.

روش اجرا

این مطالعه شامل دو تکلیف (آسان و مشکل) بود. فاصله قانونی در پرتاب دارت، ۲/۳۷ متر است. در این تحقیق برای دستکاری تکالیف (شامل تکلیف آسان و مشکل)، پرتاب دارت از فاصله ۳/۳۷ متر به عنوان تکلیف مشکل و پرتاب دارت از فاصله ۱/۳۷ متر به عنوان تکلیف آسان در نظر گرفته شد. هر تکلیف شامل ۳ بلوک ۸ کوششی و هر کوشش شامل ۴ پرتاب یعنی در مجموع ۹۶ پرتاب بود. در این تحقیق از دقت پرتاب دارت به عنوان اندازه گیری عملکرد استفاده شد. برای امتیازبندی، اصابت دارت به مرکز صفحه دارت (منطقه هدف) ۵ امتیاز، اصابت دارت به دایره میان دایره مرکزی و خارجی ۳ امتیاز و اصابت دارت به خارجی ترین دایره ۱ امتیاز در نظر گرفته می شد. پرتاب هایی که به صفحه دارت برخورد نمی کرد، امتیازی نداشت. شرکت کنندگان در این پژوهش ابتدا با محل آزمون، نحوه پرتاب دارت (دستور العمل در مورد پرتاب دارت)، طرز اجرای تکالیف آسان و مشکل و نحوه امتیازبندی تکالیف آشنا شدند. سپس دوره تمرینی شروع شد که در این دوره هر شرکت کننده در مدت ۵ دقیقه ۲۰ پرتاب دارت را انجام داد. در هر یک از شرایط تکلیف شرکت کنندگان دارت هایشان را در ۳ بلوک ۸ کوششی و هر کوشش شامل ۴ پرتاب (در مجموع ۹۶ پرتاب) پرتاب کردند. سپس شرکت کنندگان در هر تکلیف مقیاس خودکار امدادی را در پیش آزمون و بعد از کوشش های ۸، ۱۶ و ۲۴ تکمیل کردند. امتیاز شرکت کنندگان از پرتاب دارت ها برای اندازه گیری عملکرد در هر کوشش توسط محقق ثبت شد.

روش آماری

به منظور تجزیه و تحلیل آماری در این تحقیق، از آمارهای توصیفی مانند میانگین و انحراف معیار، و از آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر به عنوان آمار استنباطی برای بررسی تفاوت های درون گروهی و بین گروهی استفاده شد. از آزمون پیگردی LSD برای مشخص ساختن جایگاه تفاوت ها برای عوامل درون گروهی، از تحلیل کوواریانس

(ANCOVA) برای بررسی تفاوت بین گروهی و همسانسازی گروهها در مرحله پیش آزمون (برای متغیر کارامدی) استفاده شد. تجزیه و تحلیل دادهها با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ انجام شد.

نتایج و یافته های تحقیق

جدول ۱ مشخصات توصیفی متغیرها را برای دو گروه در تکالیف آسان و مشکل نشان می دهد.

جدول ۱_ توزیع میانگین و انحراف معیار متغیرها در تکالیف آسان و مشکل

تکلیف مشکل		تکلیف آسان		فرابنده	شاخص آماری متغیر	
انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین		هدف محور	فعالیت محور
۱/۱۱	۵/۶۶	۰/۶۶	۱۰/۶۶	۱۶	عملکرد	هدف محور
۱/۲۴	۶/۰۹	۰/۸۹	۱۱/۰۸	۱۶		فعالیت محور
۷/۱۲	۴۱/۲۵	۹/۱۶	۷۰/۹۳	۱۶	کارامدی	هدف محور
۱۳/۴۴	۵۶/۸۷	۱۶/۸۱	۷۹/۰۹	۱۶		فعالیت محور

همان طور که جدول ۱ نشان می دهد، گروه فعالیت محور در تکلیف آسان و مشکل برای عملکرد و کارامدی امتیاز

بالاتری را کسب کرده اند.

جدول ۲ نتایج پرتابها در تکلیف آسان را با آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر نشان می دهد.

جدول ۲_ یافته های تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر برای عملکرد در تکالیف آسان

سطح معنی داری	F	نسبت	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	شاخص منبع تغییرات
۰/۰۰۳*	۶/۳	۲/۴۲	۲	۴/۸۵	۴/۸۵	عامل
۰/۰۶	۳/۵۹	۴/۲۵	۱	۴/۲۵	۴/۲۵	گروه
۰/۴۲	۰/۸۵	۰/۳۳	۲	۰/۶۶	۰/۶۶	عامل * گروه

* در سطح <0.05 معنی دار است.

همان طور که جدول ۲ نشان می‌دهد، بین عوامل تفاوت معناداری وجود دارد، اما تفاوت بین دو گروه و همچنین تعامل گروه و عوامل معنی‌دار نبوده است. برای مشاهده تفاوت معنی‌دار بین عوامل، یافته‌های مربوط به مقایسه بلوک‌ها با استفاده از آزمون LSD در جدول ۳ خلاصه شده است.

جدول ۳_ یافته‌های مربوط به مقایسه بلوک‌ها

سطح معنی‌داری	تفاوت میانگین‌ها (j-i)	بلوک j	بلوک i
۰/۰۰۴*	-۰/۴۶	بلوک دوم	بلوک اول
۰/۰۰۴*	-۰/۴۸	بلوک سوم	
۰/۹۲	+۰/۱۵	بلوک سوم	بلوک دوم

* در سطح $\alpha < 0.05$ معنی دار است.

همان طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، بین بلوک اول با بلوک دوم و سوم تفاوت معنی‌داری وجود دارد. جدول ۴ نتایج پرتاب‌ها در تکلیف مشکل را با آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۴_ یافته‌های تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر برای عملکرد در تکلیف مشکل

سطح معنی‌داری	F	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجددات	شاخص منبع تغییرات
۰/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۷	۲	۲/۵۵	عامل
۰/۱۸	۱/۸۲	۴/۳۹	۱	۴/۳۹	گروه
۰/۶۵	۰/۴۲	۰/۴۲	۲	۰/۸۴	عامل * گروه

همان طور که جدول ۴ نشان می‌دهد، بین عوامل، گروه‌ها و همچنین تعامل گروه و عامل تفاوت معنی‌داری وجود ندارد، یعنی بین گروه‌های هدف محور و فعالیت محور در تکلیف مشکل تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

جدول ۵ نتایج کارامدی در تکلیف آسان را با آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری‌های مکرر نشان می‌دهد.

جدول ۵_ یافته های تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر برای کارامدی در تکلیف آسان

سطح معنی داری	F نسبت	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجددات	شاخص منبع تغییرات
۰/۳۶	۱/۰۴	۶۴/۸۲	۲	۱۲۹/۶۵	عامل
۰/۶	۰/۲۶	۱۳۲/۱۶	۱	۱۳۲/۱۶	گروه
۰/۵۶	۰/۵۷	۳۶/۰۵	۲	۷۲/۱۰	عامل * گروه

همان طور که در جدول ۵ مشاهده می شود، بین عوامل، گروه ها و همچنین تعامل گروه و عامل تفاوت معنی داری وجود ندارد.

جدول ۶ نتایج کارامدی در تکلیف مشکل را با آزمون تحلیل واریانس با اندازه گیری های مکرر نشان می دهد.

جدول ۶_ یافته های تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر برای کارامدی در تکلیف مشکل

سطح معنی داری	F نسبت	میانگین مجددات	درجه آزادی	مجموع مجددات	شاخص منبع تغییرات
۰/۳۵	۱/۰۶	۳۶/۵	۲	۷۳/۰۱	عامل
۰/۰۰۱*	۱۴/۵۶	۱۹۹۱	۱	۱۹۹۱	گروه
۰/۵۰	۰/۶۸	۲۳/۵۴	۲	۴۷/۰۹	عامل * گروه

* در سطح $\alpha=0.05$ معنی دار است.

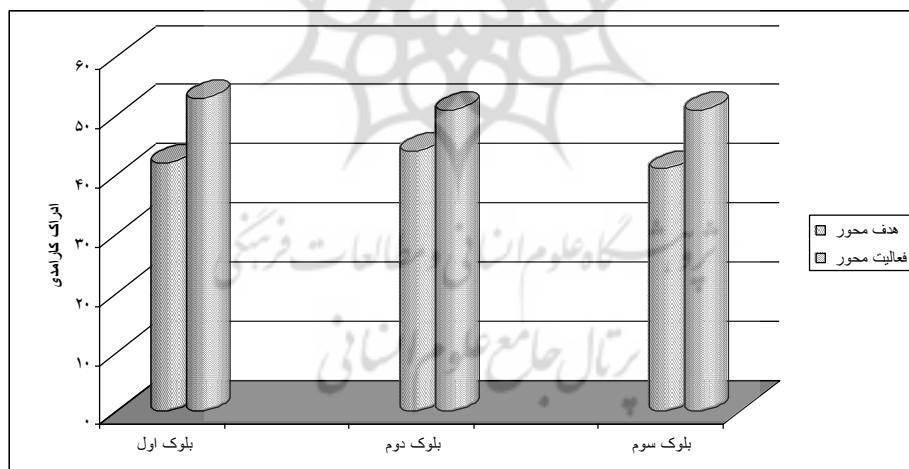
همان طور که جدول ۶ نشان می دهد، بین دو گروه تفاوت معناداری وجود دارد که برای مشاهده تفاوت معنی دار بین دو گروه، یافته های مربوط به مقایسه گروه ها با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس (ANCOVA) در جدول ۷ خلاصه شده است.

جدول ۷_ یافته‌های مربوط به مقایسه گروه‌ها

سطح معنی داری	F	میانگین مجذورات	درجه آزادی	مجموع مجذورات	شاخص عامل
۰/۰۰۱*	۱۴/۳۵	۸۷۶/۴۲	۱	۸۷۶/۴۲	بلوک اول
۰/۰۱*	۶/۳۱	۴۱۲/۴۴	۱	۴۱۲/۴۴	بلوک دوم
۰/۰۰۴*	۹/۴۹	۷۴۹/۲۱	۱	۷۴۹/۲۱	بلوک سوم

* در سطح $\alpha=0.05$ معنی دار است.

همان طور که در جدول ۷ مشاهده می‌شود، در هر سه بلوک بین دو گروه تفاوت معنی‌داری وجود دارد. برای مشاهده بهتر تفاوت بین دو گروه شکل ۱ ارائه شده است.

شکل ۱_ میانگین نمره‌های خودکارامدی در دو گروه

بحث و نتیجه گیری

این مطالعه برای بررسی و آزمون ساختارهای موجود در نظریه بازگشتی طرح شد. هدف اصلی پژوهش حاضر، بررسی حالت‌های فرالنگیزشی و شرایط تکلیف بر ادراک کارامدی و عملکرد حرکتی پرتاپ کنندگان مبتدی دارت تحت تکلیف آسان و مشکل بود. نتایج نشان داد که شرایط سلط (هدف محور - فعالیت محور) بر عملکرد حرکتی تاثیر معناداری ندارد، یعنی بین عملکرد شرکت کنندگان فعالیت محور و هدف محور هنگام پرتاپ دارت در تکلیف مشکل تفاوت معناداری وجود ندارد. این نتایج با بخشی از یافته‌های شاپیرو (۲۹) همخوان است که در آن بین عملکرد شرکت کنندگان هدف محور و فعالیت محور در تکلیف چالش برانگیز تفاوت معناداری وجود نداشت، ولی با بخشی از یافته‌های بین درویش (۹) مغایر است که در آن بین عملکرد شرکت کنندگان هدف محور با شرکت کنندگان فعالیت محور در تکلیف مشکل تفاوت معنی‌داری مشاهده شد و شرکت کنندگان فعالیت محور عملکرد بهتری نسبت به شرکت کنندگان هدف محور داشتند. این نتایج با بخشی از یافته‌های کروم (۱۲) مغایر است که در آن افراد با هیجان خواهی بیشتر (شرکت کنندگان فعالیت محور) نسبت به افراد با هیجان خواهی کمتر (شرکت کنندگان هدف محور) عملکرد بهتری در شرایط چالش برانگیز داشتند و خطای کمتری از خود نشان دادند. به علاوه، این نتایج با یافته‌های مارتین و همکاران (۲۶) مغایرت دارد که افراد با سلط فعالیت محور نسبت به افراد سلط هدف محور عملکرد بهتری در شرایط استرس زا و چالش برانگیز داشته‌اند. مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۵) افراد سلط فعالیت محور هیجان خواه هستند. همچنین براساس تحقیقات پیشین (۱۲، ۳۰، ۲۰) حالت‌های فرالنگیزشی تحت تاثیر فعالیت‌های حرکتی مشخصی قرار می‌گیرد، یعنی افراد فعالیت محور ترجیح می‌دهند فعالیت‌های چالش برانگیز را انتخاب کنند. بنابراین به نظر می‌رسد تکلیف بدون چالش احتمالاً موجب هیجان‌زدگی کمتر در افراد با سلط فعالیت محور می‌شود. از طرف دیگر، علت ناهمخوانی را می‌توان به دوره زمانی کوتاه تکلیف نسبت داد که نتوانسته افراد فعالیت محور را به چالش بکشد. همچنین به نظر می‌رسد ۲۴ کوشش برای احساس هیجان‌زدگی در افراد فعالیت محور ناکافی بوده است، در نتیجه افراد با سلط فعالیت محوری احساس ملامت کرده و تلاش کمی برای انجام تکلیف انجام داده‌اند.

براساس یافته‌های این پژوهش بین عملکرد شرکت کنندگان فعالیت محور و هدف محور هنگام پرتاپ دارت در تکلیف آسان تفاوت معناداری وجود ندارد. این نتیجه با بخشی از یافته‌های کروم (۱۲) همخوان است که در آن بین عملکرد شرکت کنندگان با هیجان خواهی زیاد (شرکت کنندگان سلط فعالیت محور) و شرکت کنندگان با هیجان خواهی کم

(شرکت کنندگان تسلط هدف محور) در تکلیف ملامت آور تقواوت معناداری یافته نشد. این یافته با بخشی از نتایج بین درویش (۹) مغایر است که در آن شرکت کنندگان تسلط فعالیت محور در مقایسه با شرکت کنندگان هدف محور هنگام ارائه بازخورد مثبت عملکرد بهتری داشتند. به علاوه، این یافته با یافته های مارتین و همکاران (۲۶) مغایر است که در آن شرکت کنندگان تسلط هدف محور در مقایسه با شرکت کنندگان تسلط فعالیت محور در شرایط بدون استرس عملکرد بهتری داشتند. مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۵) افراد هدف محور اضطراب گزین و جدی هستند. براساس تحقیقات پیشین (۱۰، ۱۲) این افراد فعالیت های با هیجان زدگی کمتر را ترجیح می دهند. زیاد بودن تغییرات در عملکرد از یک کوشش به کوشش دیگر ممکن است موجب اضطراب و بر هم خوردن جدیت در افراد هدف محور برای رسیدن به هدف شود، در نتیجه عملکرد ضعیفی از گروه هدف محور مشاهده شد. تغییرات در عملکرد نیز ممکن است به علت این حقیقت باشد که شرکت کنندگان در این پژوهش مبتدی بودند. به نظر می رسد در صورت استفاده از شرکت کنندگان نخبه، عملکرد آنها تغییرات کمتری پیدا می کرد. بنابراین پیشنهاد می شود در مطالعات آینده از نمونه های حرفه ای استفاده شود.

نتایج آماری نشان داد که بین شرکت کنندگان فعالیت محور و هدف محور در خودکارامدی هنگام پرتاب در تکلیف مشکل تقواوت معناداری وجود دارد. این یافته با بخشی از یافته های بین درویش (۹) همخوان است که در شرایط تکلیف مشکل (فاصله بلند و بازخورد منفی) افراد تسلط فعالیت محور در مقایسه با افراد تسلط هدف محور ادراک کارامدی بالاتری را گزارش کردند. شاید یکی از دلایل همخوانی این دو تحقیق استفاده از آزمودنی های مبتدی است که درک تقریباً مشابهی از تکالیف مشکل و چالش برانگیز داشته اند. این نتیجه با یافته های قبلی در نظریه بازگشتی که افراد تسلط فعالیت محور به ورزش های خطرناک و افراد تسلط هدف محور به خودداری از چنین فعالیت هایی تمایل دارند (۱۶، ۸، ۱۰، ۱۲)، همخوان است. دلیل اختلاف دو گروه در پیش بینی این یافته شاید به دلیل مفاهیم موجود در پیشنهادهای هیجان خواهی باشد که افراد با هیجان خواهی زیاد (افراد با تمایل فعالیت محوری) در مقایسه با افراد با هیجان خواهی کم (افراد با تمایل هدف محوری) ادراک بالاتری از خودکارامدی دارند، زیرا خودشان را در موقعیت هایی قرار می دهند که برای آنها فرصت بیشتری را برای تجربه موفقیت فراهم می کند (۳۱). مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۵) به نظر می رسد که افراد تسلط فعالیت محور تمایل به درک بالاتری از توانایی هایشان در شرایط نامطلوب دارند یا حداقل در این موقعیت ها (شرایط نامطلوب) در مقایسه با افراد هدف محور ادراک کارامدی شان کاهش نمی یابد.

یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که بین شرکت کنندگان هدفمحور و فعالیتمحور در ادراک کارامدی در تکلیف آسان تفاوت معناداری وجود ندارد. نتایج بیشتر آشکار کرد که افراد تسلط فعالیتمحور در مقایسه با افراد تسلط هدفمحور تحت تکلیف آسان کارامدی بیشتری داشتند. این نتیجه با بخشی از یافته‌های بین درویش (۹) همخوان است که در آن شرکت کنندگان تسلط فعالیتمحور در مقایسه با شرکت کنندگان تسلط هدفمحور در تکلیف آسان کارامدی بیشتری نشان دادند. یافته‌های این تحقیق با یافته‌های (۱۰، ۱۸) مبنی بر اینکه افراد تسلط هدفمحور در تکلیف آسان کارامدی بیشتری دارند، مغایر است که علت آن را می‌توان به جدید بودن تکلیف (مبتدی بودن شرکت کنندگان) نسبت داد که ممکن است موجب چالش برانگیز شدن تکلیف برای افراد هدفمحور شده باشد. مطابق نظریه بازگشتی اپتر (۵) وجود چالش برای افراد گروه هدفمحور موجب کاهش ادراک کارامدی می‌شود.

به طور کلی براساس نتایج پژوهش حاضر بالاترین عملکرد و ادراک کارامدی در تکلیف آسان به دست آمد. علاوه بر این، تاثیر تکلیف مشکل برای افراد هدفمحور نسبت به افراد فعالیتمحور به طور نسبی مشکل‌تر (منفی‌تر) است. در شرایط تکلیف مشکل افراد فعالیتمحور عملکرد و کارامدی بهتری در مقایسه با افراد هدفمحور داشتند. براساس نتایج تحقیق حاضر و تحقیقات پیشین در نظریه بازگشتی (۱۰، ۱۸)، به مریبان پیشنهاد می‌شود که به شخصیت شرکت کنندگان هدفمحور – فعالیتمحور و نوع تکلیف (مشکل – آسان) توجه داشته باشند تا بهترین نفرات را برای تکالیف مربوطه گزینش کنند. با توجه به نتایج به دست آمده در مورد خودکارامدی شرکت کنندگان با ویژگی فرالنگیزشی متفاوت، به مریبان و دست‌اندرکاران ورزشی پیشنهاد می‌شود که بهینه ساختن خودکارامدی ورزشکاران را به عنوان یک ضرورت در برنامه ورزشی در نظر گیرند. پیشنهاد می‌شود تحقیق حاضر با تاکید بر مواردی چون تعداد کوشش‌های بیشتر، گروه‌های سنی مختلف، تکالیف با پیچیدگی بیشتر و در بین بانوان نیز انجام شود.

این پژوهش را باید به عنوان تلاش اساسی برای شناسایی امکان تاثیر متقابل شرایط تکلیف حرکتی و تسلط فرالنگیزشی بر عملکرد حرکتی افراد در نظر گرفت. بنابراین برای داشتن درک کامل‌تری از تاثیر شرایط تکلیف بر تجربه ورزشی افراد، به تحقیقات بیشتری نیاز است تا بر اساس اطلاعات به دست آمده به ورزشکاران برای عملکرد بهتر و موفقیت بیشتر کمک کنند.

منابع و مأخذ

۱. گیل ، دایان. (۲۰۰۰). "پویایی‌های روان شناختی در ورزش". ترجمه نورعلی خواجهوند. (۱۳۸۲) . تهران ، انتشارات کوثر.
۲. ماری برد، آن. (۱۹۹۱). "روان‌شناسی و رفتار ورزشی" . ترجمه حسن مرتضوی (۱۳۷۱). تهران . انتشارات سازمان تربیت بدنی.
3. Apter, M. J. (1982). "The experience of motivation: The theory of psychological reversals". London: Academic Press.
4. Apter, M.J. (1984). "Reversal theory and personality: A review ". *Journal of Research in personality*. 18, PP:265-288.
5. Apter, M.J. (2001). "An introduction to reversal theory". In M.J.Apter (Ed), *Motivational Styles in Everyday Life: A guide to reversal theory* . PP:3-35. Washangton, D.C.,: American Psychological Association.
6. Bandura, A. (1977). "Self-efficacy : Toward a unifying theory of behavioral change". *Psychological Review* , 84, PP:191-215.
7. Bandura, A. (1990). "Perceived self-efficacy in the exercise of personal agency". *Applied Sport Psychology*. 2, PP:128-163.
8. Beatty, S.C. (1993). "The role of self-efficacy and telic dominance in predicting running behavior". *Unpublished doctor's dissertation, University of Missouri-kansas City, Kansas City, Missouri*.
9. Bindarwish. J. (2004). "Effect of telic/parptelic dominance and task condition on motor performance, affect, telic/paratelic state, and self-efficacy". *A dissertation submitted to the department of educational psychology and learning systems in partial fulfillment of the dissertation, University of Florida*.

10. Cogan, N., & Brown, R. (1999). "Metamotivational dominance, states and injuries in risk and safe sports, personality and individual differences". 27, PP:503-518.
11. Cook, M.R., Gerkovich , M.M. (1993). "The development of a paratelic dominance scale". In J. H.Kerr, S. Murgatroyd, & M.J. Apter (Eds), *Advances in reversal theory* (PP:178-188). Amsterdam : Sweets & Zeitlinger.
12. Cromer, J. (2008). "The effects of metamotivational dominance sensation seeking on performance under pressure". A thesis submitted to the department of educational psychology and learning systems in partial fulfillment of the requirements for the degree of master of science. Master thesis, University of Florida, 2008).
13. Escarti, A., & Guzman, J.F. (1999). "Effects of feedback on self-efficacy, performance, and choice in a athletic task". *Journal of Applied Sport Psychology*, 11, PP:83-96.
14. Feltz, D.L., & Chase, M.A. (1998). "The measurement of self-efficacy and confidence in sport". In J.L. Duda, (Ed), *Advances in sport and exercise psychology measurement*(PP:65-80). Morgantown, WV: Fitness Information Technolgy, Inc.
15. Kerr, J.H. (1991). "Arousal-seeking in risk sport participants". *Personality and Individual Differences*, 12, PP:613-616.
16. Kerr, J.H. (1997). "Motivation and emotion in sport: reversal theory". United Kingdom, Hove: Psychology Press.
17. Kerr, J.H. (2001). "Getting started with reversal theory". *Counseling athletes : Applying reversal theory* (PP:16-17). London and New York, D.C.: Taylor & Francis Group.
18. Kerr, J.H., & Svebak, S. (1989). "Motivational aspects of preference for and participation in risk sports. Personality and individual differences". 10; PP:797-800.

19. Kerr, J.H., Yoshida , H., Hirata, C., Takai, K., & Yamazaki, F. (1997). "Effects on archery performance of manipulating metamotivational state and felt arousal". *Perceptual and Motor Skills*, 84; PP:819-828.
20. Lafreniere, D.K. Menna, R., Cramer, M.K., & Out, W.J. (2009). "Metamotivational and temperament al predictors of adolexcent risk taking". 14th international reversal theory Conference July 2009; New Orlean, Louisiana, USA.
21. La Guardia, R., & Labb, E.E. (1993). "Self-efficacy and anxiety and their relationship to training and race performance". *Perceptual and Motor Skills*, 77; PP:27-34.
22. Legrand, D.F., Bertucci, M.W., & Thatcher, J. (2009). "Telic dominace influences affective response to a heavy-intensity 10-min treadmill running. 14th internation reversal theory conference july 2009, New Orlean, Louisiana, USA.
23. Locke, E.A., Frederick, E., Bobko, P., & Lee, C.(1984). "Effect of self-efficacy, goals and strategies on task performance". *Journal of Applied Psychology*, 69; PP:241-251.
24. McAuley, E. (1991). "Efficacy, Attributional, and affective responses to exercise participation". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 13, :PP:382-393.
25. McAuley, E., Talbot, H., & Martinez, S. (1999). "Manipulating self-efficacy in the exercise environment in women: Influences on affective responses". *Health Psychology*, 18; PP:288-294.
26. Matin, R.A., Kuiper, N.A., Olinger, L.J., & Dobbin, J. (1987). "Is stress always bad? Telic versus paratelic dominance as a stress – moderating variable". *Journal of Personality and Sicial Psychology*, 53; PP:970-982.
27. Murgatroyd, S., Rushton, C., Apter, M.J., & ray, C. (1978). "The development of the telic dominance scale". *Journal of Personality Assessment*, 42, PP:519-528.

28. Schunk, D.H. (1995). "Self-efficacy, motivation, and performance". *Journal of Applied Sport Psychology*, V, PP:112-137.
29. Shapiro, B.S. (2006). "Changes in affect, self-efficacy, motivation and performance among participants in a boring and challenging task". A dissertation submitted to the department of educational psychology and learning systems in partial fulfillment of the requirements for the degree of doctor of philosophy (Doctoral dissertation, University of Florida, 2006).
30. Slanger, E. & ruestestam, K.E. (1997). "Motivation and disinhibition in high risk sports: Sensation seeking and self-efficacy". *Journal of Research in Personality*, 31, PP:355-374.
31. Svebak, S., & Murgatroyd, S. (1985). "Metamotivational diminace : A multimethod validation of reversal theory constructs". *Journal of Personality and Social Psychology*, 48; PP:107-116.
32. Thatcher, Y., Kuroda, Y., & Thatcher, J. (2007). "Psychophysiological responses to exercises in relation to metamotivational dominance". 13th international reversal theory conference July 2007, New Orlean, Louisiana, USA.
33. Treasure, D.C., & Newbery, D.M. (1998). "Relationship between self-efficacy, exercise intensity, and feeling states in a sedentary population during and following a bout of exercise". *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 20; PP:1-11.
34. Woodman, T., & Hardy, L. (2001). "Stress and anxiety". In R.N. singer , H. A. Hausenblas, & C.M. Janelle (Eds), *Handbook of sport psychology* (2sec ed., PP:290-318). New York : John Wiley & Sons. Inc.